

EBRU OJEN • Lojman

EBRU OJEN Aşı, Lojman, Et Yiyenler Birbirini Öldürsün ve Belgrad Kanon romanlarının yazarı.

Everest Yayınları, 2020-2021 (2 baskı)

İletişim Yayınları 3672 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 664

ISBN-13: 978-975-05-3960-2

© 2026 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. Baskı 2026, İstanbul

EDİTÖR Emre Bayın

KAPAK Suat Aysu

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Beyza Metin

BASKI Ayhan Matbaası • SERTİFİKA NO. 44870

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No. 6/41

Bağcılar 34218 İstanbul • Tel: 212.445 32 38

CİLT Güven Mücellit • SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No. 6

Bağcılar 34218 İstanbul • Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları • SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

EBRU OJEN

Lojman

Sensin, sesin atlarımı korkuttu.

– FIRAT DEMİR*

(*) Kitapta yer alan dizeler, Fırat Demir'in *Ötegeçeler* ve *Yeni Cûret Çağı* kitaplarından alınmıştır.

I

Göllerin içinden göveren deniz olma arzusu. Sessizlik, mütemadiyen büyüyen sessizlik. Derin dağ kraterleri burada! Van Gölü alabildiğine sarı ufka uzanıyor. Her damlasıyla kendi kalmaya direniyor. Mevcudiyetini geniş ve durgun olmak yerine, minik titreşimlerle dışavuruyor. Başka sularla birleşme isteğine yenik düşen göllerden ayrıldı. Karanlık çöl mağaralarına rağmen yeryüzüne bir cıva damlası gibi sıçradı. Ufukla birleşti, buharını ova boyunca yaydı. Ördekleri, şimşekleri ve insanları kapsadı.

Topraktan soda kokusu fışkırırken Süphan Dağı'ndan Van Gölü'ne uzanan incitici bir rayiha yayılıyor şimdiki zamana.

Yeşilbaş ve bozördekler kurumuş sazlıklardan kanatlanarak köyün yakınlarındaki vadiye yol alıyorlar. İşte yine buradalar! Ayaklarını ovanın karına değdiriyorlar. Öğle çemberi ufku ikiye ayırırken ördekler göğün bitiş çizgisinde kanat çırpıyor, karanlık bulutların arasından gelişigüzel hareketlerle gökyüzüne yükseliyorlar. Onların gözünde köy, varılması kolay ama ulaşılması tercih edilmeyen bir yer. Köy ahalisiyle –mümkünse– karşılaşmamak en iyisi.

Sazlıklar, küçük tepeler çok daha güvenli. Gerçek Őu ki, köylüler de dağ manzarasına sonradan eklenen, sıra sıra uçarak vadiye süzülen ördeklerle ilgilenmiyor. İşlerinin başından aşkınlığıyla, kutup çöllerini andıran ErciŐ Ovası'nın manzarasında sadece hareket ediyorlar. Kurumuş tezekleri tandırlarda, sobalarda yakıyor, ahırları havalandırıyor, toprağın altından otlu peynir küplerini çıkarıyor, yazdan kalma azıklarla yemek piŐiriyorlar. BoŐvermiŐ bir çalışkanlıkla Süphan Dağı'nın, Van Gölü'nün ve ErciŐ Ovası'nın üçgeninde, uzun bir ömür geçiriyorlar. O ömre kavuŐmalar, ayrılıklar, düğünler, intiharlar, cenazeler, doğumlar, cinayetler sığdırıyorlar. AŐağılarda hayat biteviye sürerken; ördekler İran'dan Rusya'ya uzanan güzergâhlarını dinlenmek için değıştirerek ErciŐ Ovası'ndan Çaldıran'a uçuyor, geceyi sazlıkların arasında, sıcak su gözelerinde geçiriyor, buğ u tutan kuytularda böcekler, yosunlarla besleniyor, sabahları Van Gölü'nün yüzeyinde belirerek tekrar ovaya iniyorlar. Gündüz kanat çırpıyor, gece soda soluyorlar.

Fakat tesadüflerin Őuursuz işleyiŐi insanlar kadar onlar için de geçerli. Küçük bir dikkatsizlik ya da toyluk, iki kanat çırpıŐı arasında hayatlarına mâl olabilir. DonmuŐ gölün üzerinde yürüyüŐe çıkmak, buzların bir anda çatlamasına yol açabilir.

KıŐa güvenemeyiz. Doğa, iyimser tesadüfleri mümkün kılmasına rağmen, felaketler konusunda ısrarcıdır. Onu görmezden geldiğimizde, anlamlı sandığımız hayatımızı rahatlıkla tarihe bir hiç olarak gömebilir. Gömü tamamlanıldığında artık yaşadığımız o “büyük” ömrün bir anlamı yoktur. Biz ve anlamlandıramadığımız her Őey raslantısal karŐılaŐmalarla yok olmuŐtur. KarŐılaŐmalar, kaymalar ve sapmalardır sürekli olan. Biz değil.

Her Őeyin bir vakti vardır. Doğanın orkestrasında kanat çırpıŐları, nefesi, müziğ i oluŐturan ritim, zamanında ger-

ekleřmelidir. Vaktinde havalanmayıp yanlış bir adım atarsa ördek, sıcak su gözelerinde ıslanmış göğüs tüyleri, ayak perdeleri buza çivilenip kurtulamayacağı şekilde yüzeye yapışır. Gezegenler bütün şiirsel ritmiyle galaksilerde dönerken, hareketsiz halde duran ördek, yeni bir göç yolunu kucaklarcasına bedenini yeryüzüne bırakır. Böylece acı dolu bir manzara daha gözlerimizin önünde yücelir. Manzaralar hep acı dolu, yürek burkucu ve güzelliklerinin temelini korkunç karanlıklara borçludurlar.